

Lauri Inna

1.-7.11.

#punkalaitumelaiset

1.11.

Terve! Tällä viikolla täällä päivittelee Punkalaitumen entinen kunnanjohtaja sekä entinen, nykyinen ja tulevaisuuden punkalaitumelainen omistamani kiinteistön vuoksi.

Nykyään olen valtion-, kunta- ja energia-alan töiden kautta Keskon tehtäviin päätenyt yleisjohtaja. Viikolla tullaan puhumaan esimerkiksi Punkalaitumesta ja punkalaitumelaisuudesta, tervetuloa mukaan!

1.11.

Maanantaiterveiset Punkalaitumen ja Huittisten rajalta!

Video ei saatavilla pdf-dokumentissa.

3.11.

Kun Punkalaitumen pitäjän läpi ajaa, ei voi välttyä ajamasta Pietarin aukion ohitse. Sillan pielestä tarkkasilmäinen havaitsee Sarkin rannan.

Itselleni Pietarin aukio on sikäli merkittävä asia, että sain olla mukana hankkeen valmistelussa ja rahoituksen hakemisessa. Pääkiitos kuuluu ehdottomasti kunnan väelle sekä hankkeen hanketyöntekijöille. Hanna-Maija Ojainmaa ja Oili Mölsä jaksoivat hyvin paimentaa sitkeitä hanketyöntekijöitä. Aivan kunnanjohtajaurani alussa kunta osti vanhan huoltoaseman tontin Lukoililta. Oli jo ennakkoon tiedossa, että Lukoil ei juurikaan maaomiasuuttaan myy lännessä, ja että Länsi-Euroopan maaomaisuutta koskevat päätökset tehdään muistaakseni Itävallan Wienissä. No, saimme kuin saimmekin sitten Suomen maajohtajan kautta yllättävän nopeasti vastauksen maakaupan mahdollisuudesta ja lopulta kunta sai ostaa maan ihan kohtuu hintaan vieläpä. Myöhemmässä kaavoitusvaiheessa uusi tielinjaus Pourun kaupalle aiheutti vähän päänvaivaa, mutta hyvässä yhteistyössä Elomaan kanssa siitäkin selvittiin. Lopulta uuden tien alakulmaan saatiin kaupalle pystyyn fiksu sähköistetty opastekin.

Pietarin aukion nimen valinnan yhteydessä ajattelin, että Punkalaitumen kunnan eli alun perin itseasiassa Punkalaitumen kirkkopitäjän perustajan Pietarin Brahen nimi kokonaisuudessaan olisi hyvä, mutta ehkä hieman liian juhlava eikä riittävän maanläheinen. Nimikilpailukin sitten vahvasti näkemystä Pietarin aukiosta ja kun samaan aikaan vielä toisena hankeosiona saimme toteuttaa Sarkin rannan niin molempien paikkojen nimistä tuli jotenkin arkikieleen sopivat. Tätä kirjoitusta varten oikein vielä tarkistin Googlen kartasta, että molemmat nimet, sekä Pietarin aukio että Sarkin ranta todella ovat ainakin Googlen maailmanlaajuiseen karttaan päätyneet. Toki Harmikseni huomasin, että Hosian polkua ei vielä kartta tunnistanut. No, vielä on työtä jäljellä. Iso kunnia Hosialle ja hänen kirjallisuudelleen, Punkalaitumen jokilaakson kuvaukselle.

Luen edelleen Punkalaitumen Sanomat joka ikinen viikko, vieläpä hyvin tarkkaan. Lähes joka sivun, niin paperisena kuin diginä. Olen ilolla laittanut merkille vuosien mittaan kuinka paljon hienoja tapahtumia Pietarin aukiolla on pidetty, ja toisaalta miten hyvänä Sarkin Ranta on pysynyt. Toivotan molemmille paikoille pitkää ikää ja sitä että ne palvelisivat kuntalaisia tärkeinä kohtaamispaikkoina.

5.11.

Yksi elämäni hienoimmista kesistä on vuoden 2014 kesä Punkalaitumella. Lähimuistoissa kaikki on yhtä juhlaa vaikka kaipa sinne arkeen jokin haasteellinenkin päivä mahtuu.

Kuten tiedämme, on Punkalaidun perustettu vuonna 1639 kirkkopitäjäksi. Yhtä vanha on myös Hämeenlinna, jonka Pietari Brahe itse asiassa perusti samalla Sisä-Suomen matkallaan. Tuolloin Brahe piti hetkellisesti asemapaikkanaan Turun linnaa, josta teki muutaman matkan, aina Viipuriin asti muistaakseni. Punkalaidun kuntana on siis osa tätä suomalaisen historian ketjua. Kesällä vietimme muutamia upeita juhlatilaisuuksia, joista jäi poikkeuksellisen hienot muistot. Itse pääjuhla rakennettiin huolellisesti viralliset palkitsemiset huomioon ottaen. Museolla oli oma tilaisuutensa, iso pääjuhla liikuntahallilla. Hienon tervehdyksen piti Jukka Saarinen ja loistavan juhlapuheen kenraali Sakari Honkamaa. Kuntalaiset osallistuivat juhlallisuuksiin useampana satapäisenä joukkona.

Juhlallisuuksiin kuuluivat myös yleisurheilun juhlakisat samana kesänä. Kisojen aikataulua säädettiin kovin tarkoin, koska halusimme Suomen keihässankarin paikalle. Tero Pitkämäen managerin Tero Heiska kanssa sitten Leppäsen Jorma hoiti asiaa. Pitkämäki saatiin paikalle, mutta ei sentään heittämään rankan kansainvälisen kisarupeaman jälkeen.

No, Tero oli huikea vetonaula ja miten hienosti otti huomioon kaikki lapset ja nuoret, tulevaisuuden toivot. Jaksoi varmasti satoja nimiä jakaa ja kaikille hymyillä päivän ajan. Palkinnotkin jakaa.

Kun kerran Tero ei isoa seivästä heittänyt, oli joku keksinyt että kunnanjohtaja haastaa hänet leikkimieliseen kisaan minikeihäällä. Minikeihäät kun tulivat lahjaksi samalla kun ostimme juhlakisoja varten oikein uudet varsinaiset keihäät. Ideana oli, että heitämme kentän ns. väärästä päästä tarkkuutta aikansa Seppo Rädyn maailmanennätyksen paikkaaman muistolaatan kohdalle. Muistaakseni alumiininen lätkä nurmikossa.

Käsikirjoitus meni niin, että Tero ensin ja sitten minä perään vähän huonommin. No, näinhän se ensimmäinen kierros meni ja Tero voitti. Teroa ei kuitenkaan oma suoritus miellyttänyt ja hän sanoi minulle että nyt otetaan uusi kierros ja minä heitän ensin...

Heitin ensin ja kuinkas sattuikaan, heittoon meni aika liki Seppo Rädyn muistolätkää. No harmikseni Tero ei saanut enää likemmäksi heitettyä joten käsikirjoitus meni jokseenkin persiilleen ja tahtomattani voitin leikkimielisen kisan. Jälkeenpäin olen kyllä ollut hieman salaa tyytyväinen että olen voittanut Teron keihäänheitossa. Sentään pitäjällä jossa Seppo Rätty on kiskaissut maailmanennätyksen...

Marianna Langenoja/Loimaan lehti